

Samen sterk

Kortgeleden is Marjolein Drent toegetreden tot de medische staf van het St. Antonius Ziekenhuis te Utrecht/Nieuwegein. Daar zijn we erg blij mee, als ziekenhuis en als ILD-team. Voor de patiënten met deze relatief zeldzame longaandoeningen is dat denk ik ook een goede ontwikkeling.

Het St. Antonius Ziekenhuis kent een lange historie op het gebied van hart- en longaandoeningen. Op 1 oktober 1942 is het 'longstation' gestart. Tegenwoordig zouden we dat waarschijnlijk het Long-MDO (multidisciplinair overleg) noemen. Voor zover wij weten is dit het eerste formele MDO in de geschiedenis van de Nederlandse en misschien wel Europese ziekenhuizen. Het 'longstation' werd gevormd door vertegenwoordigers vanuit de longgeneeskunde, (thorax)chirurgie, radiologie en KNO-geneeskunde. Dit 'longstation' was vooral uniek omdat in die tijd sterk hiërarchisch gedacht werd. De chirurg had het voor het zeggen en duldde vaak geen tegenspraak, ook niet van collegae. Binnen het 'longstation' lag dit anders en werd voor het eerst besloten op basis van consensus. Deze unieke samenwerking tussen medisch specialisten heeft er mede toe geleid dat het St. Antonius Ziekenhuis is uitgegroeid tot een centrum met specifieke expertise op het gebied van hart- en longziekten.

We hebben mooie mijlpalen bereikt zoals de eerst (enkelzijdige) longtransplantatie in Nederland. Enkele longartsen zijn benoemd tot hoogleraar. Nu wordt de kar getrokken door professor Jan Grutters. Opvallend is dat alle longartsen hebben gekozen om hun oratie de titel 'teamwork' mee te geven. Dat weerspiegelt precies onze kracht, 'samen zijn we sterk'. Door de krachten te bundelen komen we verder. Het team is belangrijker dan het podium voor het individu. Dat is in de wetenschap niet altijd het geval.

Dat deze grondhouding ook de trots van medewerkers bepaalt, kan ik illustreren. Ik was enkele jaren geleden in mijn eigen ziekenhuis onder behandeling van een al wat oudere fysiotherapeut (rugklachten, een typische bestuurderskwaal). Spontaan en vol trots vertelde hij mij over de periode van de eerste longtransplantatie (1989-1991). Hij had daar een bijdrage aan mogen leveren door in de postoperatieve periode op de IC patiënten van de beademing af te krijgen met de tapotage-techniek.

Ook nu zijn uiteenlopende disciplines in het St. Antonius Ziekenhuis betrokken bij de behandeling van patiënten met ILD. Zo participeert de klinische chemie in genetisch onderzoek, is de klinische farmacie betrokken bij onderzoek naar de juiste inzet van (dure) medicatie, leveren radiologen en nucleair geneeskundigen specifieke expertise op het gebied van beeldvorming en richten de cardiologen zich op effecten van ILD op de hartspier. Kortom, de diagnostiek en behandeling van ILD wordt in ons ziekenhuis niet op een eilandje verricht. Vele andere disciplines zijn daarbij betrokken en leveren een bijdrage aan optimale zorg en onderzoek. En het is daarom mooi dat Marjolein Drent, ooit opgeleid in dit ziekenhuis, weer terug is op het oude nest. Zodat ons team nog beter wordt in het belang van de zorg voor ILD-patiënten.

Prof. dr. Douwe Biesma, voorzitter Raad van Bestuur, St. Antoniusziekenhuis, Nieuwegein